

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 432

Микијев ЗАБАВНИК

17. I 1983. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА X • ЦЕНА 15 ДИН.

ГЛБ!
БОЉЕ ДА САМ
ЈА ОСТАО КОД КУЋЕ
А ПОСЛАО ОНОГ ПАЈУ
СА СТР. БР. 24
ДА СЕ СМРЗАВА!

МАЛЕ ТАЈНЕ

Како ми јутарње умивање у овим зимским данима представља пре тешкоћу него задовољство, занима ме да ли су се људи одвајкада умивали баш свако јутро?

**Слободан Милосављевић
Београд**

Као одговор на ово питање најбоље ће послужити порука коју је италијанском вајару, сликару, архитекти и песнику Микеланђелу Буонаротију (1475 – 1564), у децембру 1500. године упутио његов отац Лодовико, а која гласи: Немој се умивати! Ова порука је много јаснија ако се зна да је тада владало веровање да вода више штети него што користи и да је довољно истрљати се мало наквашеном крпом. Они богати су се после тог трљања мазали помадом и разним мирисима.

Микеланђело се тог очевог савета стриктно придржавао, с тим што се није ни претерано пресвлачио. Уместо чарапа, носио је само чизмице од танке коже. Њих је тако „често“ изувао да би, чинећи то, откидао и кожу, „слично змији“.

МУЗИКА

Обожаваатељка сам Неце Фалк. Радо бих посетила неки њен солистички концерт. Интересује ме да ли их је она до сада имала и колико?

**Карла Линке
Љубљана**

Једна од оних која је још пре неколико година ушла у свет рока а и нема намеру ускоро да изиђе, својом рок-активношћу то и доказује, је словеначка вокална солисткиња Маригетка – Неца Фалк. До сада је објавила два албума и неколико сингл-плоча, а тренутно припрема нови ЛП материјал. На прошло-годишњем „Београдском рок-фестивалу“ Неца Фалк је уз пратњу мариборске групе „Препород“, по општој оцени била најбољи учесник овог рок-скупа. Њене нумере „Банане“, „Нервозна сам“, а поготову „Формула 1“ примљене су међу младима веома добро.

Међутим, иако је баш на солистичким концертима у свом елементу, како сама истиче, свесна је да још нема довољан број песама за „прави“ шоу „уживо“.

СПОРТ

Где се и када у Југославији појавио први бицикл?

**Зоран Антић
Нови Сад**

Први бицикл у Југославији појавио се 1880. године у Сарајеву. О томе, како су људи гледали на ту нову нараву, пише тадашњи часопис „Нада“: „Прости народ, иако питом и складан мимо сељака у дригим нашим крајевима, тврдокоран је у својим навадама и неће новотарије. Садашњи нараштај доживео је да види четири изума, по његову – чудовишта (бицикл, ауто, електрична расвета и железница). Прво чудовиште, има тому неколико година, бјеше му велосипед, што он прозва решетима, било можда поруге, било ради облика, јер кад зврчи, наличи на два решета једно уз друго. Догодио се случај да је такав спортиста настрадао, пао и сломио зубе, а сељак би се тиме наслађивао па тим више плашио бициклисте да издиру с његова пута, јер да наносе штету и несрећу, а плаше и животиње. Велосипед звали су објест, а спортисте објеснике...“

Издаје и штампа НО „Политика“ — као посебно издање ООУР Издања за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић. Главни и одговорни уредник Раде Шошкић, уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 165,00 дин., 6 месеци 330,00 дин., 1 година 660,00 дин. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 330,00 дин., 6 месеци 660,00 дин., 1 година 1.320,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број: 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ — претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ — годишња: САД \$ 49.—, СР Немачка DM 86.— Шведска Škr. 203.— Француска Ffr. 200.— Швајцарска Šfr. 80.— Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ — Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном знаком, ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“ Поштански фах 124, телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 15 динара.

(C) Walt Disney Productions

Мики: РАБОДНИЦА

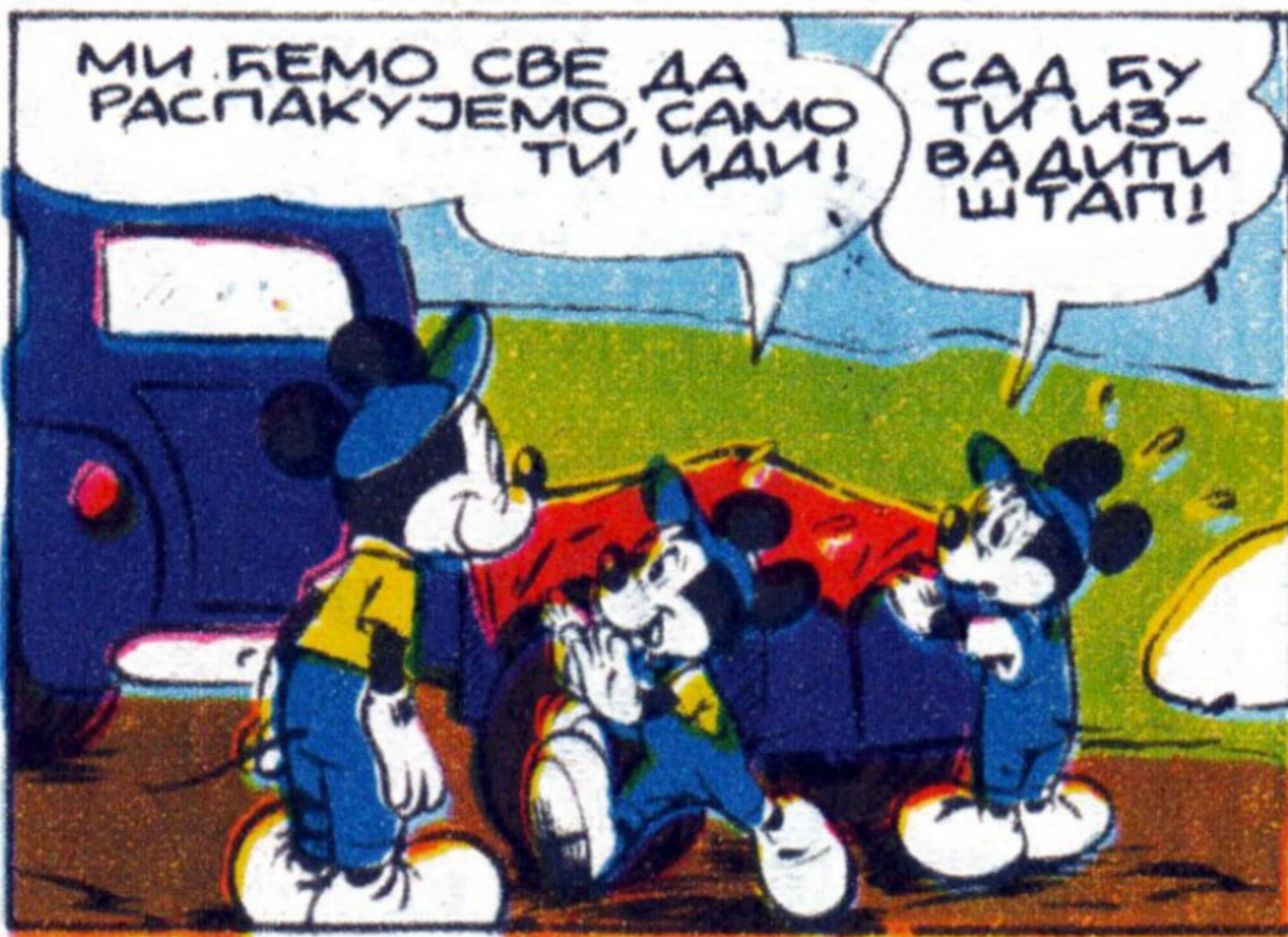
ОВОГ ПУТА МОРАМ
ДА ЈЕ УПЕЦАМ!

НЕШТО НАМ ЈЕ
ПОЗНАТА ОВА
РЕЧЕНИ-
ЦА!

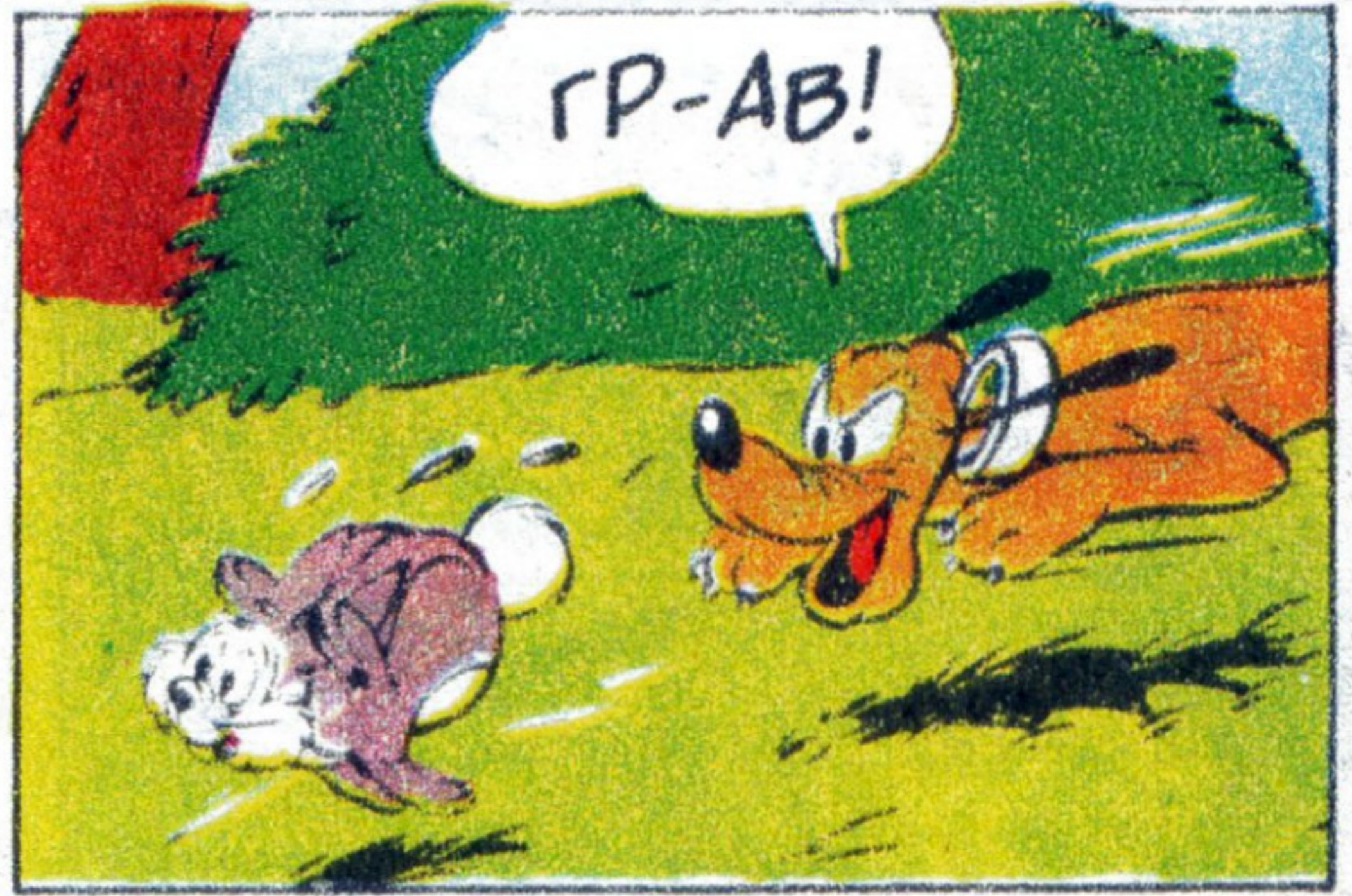
РЕЗЕРВИСАНО ЗА
СТРАХОУСТУ

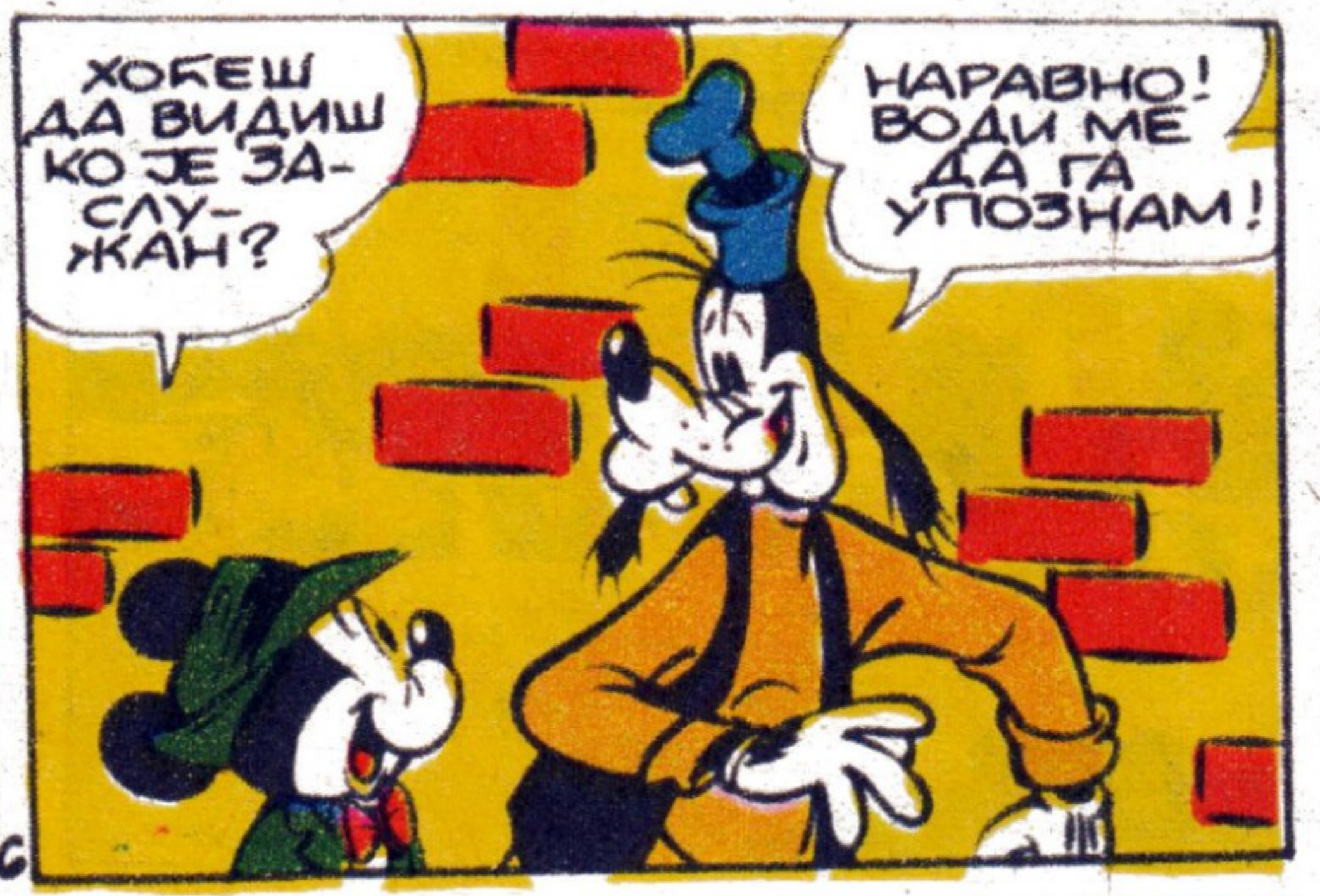
УПЕЦАО : МИКИ

Баја
Татак:

ЛУДОРИЗАС

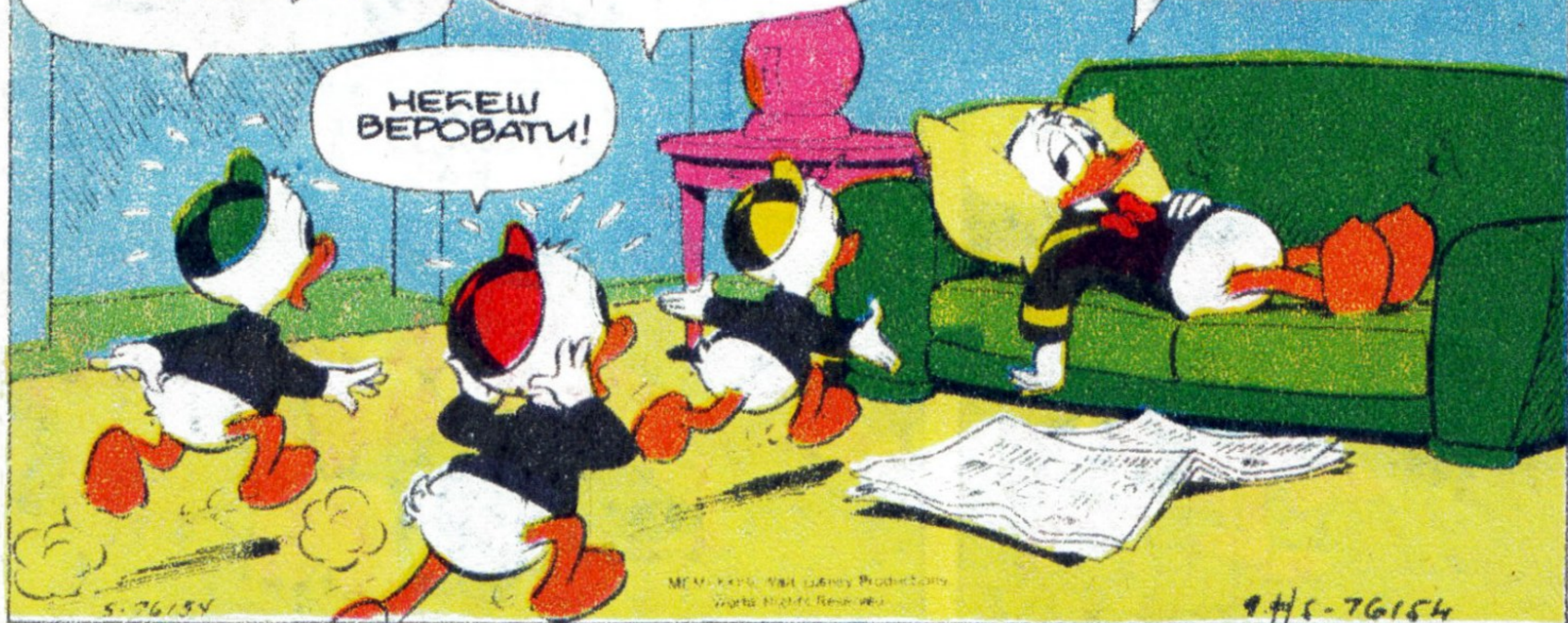
КАЖУ - ВУК ДЛАКУ МЕНА, АЛ' БУД
НИКАДА. ДА ЛИ ЈЕ ТО БАШ ТАЧНО?

УЈКА ПАЈО!
СТРАШНА СТВАР
СЕ ДОГАЂА!

НЕШТО АПСО-
ЛУТНО НЕЗАМИС-
ЛИВО!

ДА БАЈА МОЖДА
НЕ ДЕЛИ ПАРЕ?

НЕКЕШ
ВЕРОВАТИ!

MEMBERSHIP AND SALES PRODUCTION
WALT DISNEY PUBLISHING

9/5-76154

К-КАКО
СИ
ЗНАО?

НИСАМ ЗНАО!
САМО, ТО ЈЕ НАЈ-
НЕЗАМИСЛИВИЈА
И НАЈНЕВЕРОВАТ-
НИЈА СТВАР НА
СВЕТУ!

Е ПА,
УПРАВО
ТО СЕ
ДЕШАВА!

У ПАТКОВГРАДСКОМ
ПАРКУ ДАЈЕ НОВАЦ
СВИМА КОЈИ
НАИЂУ!

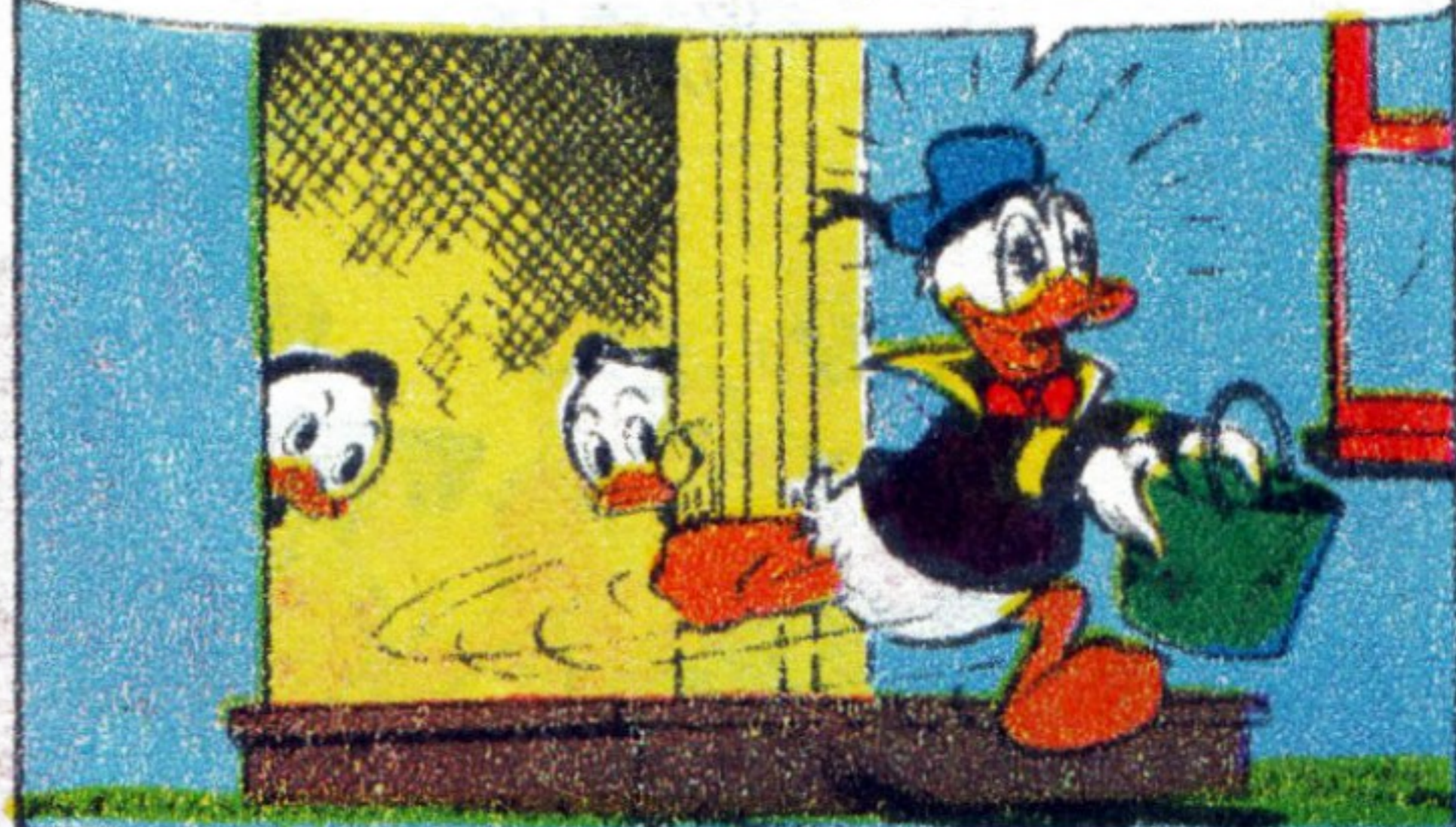

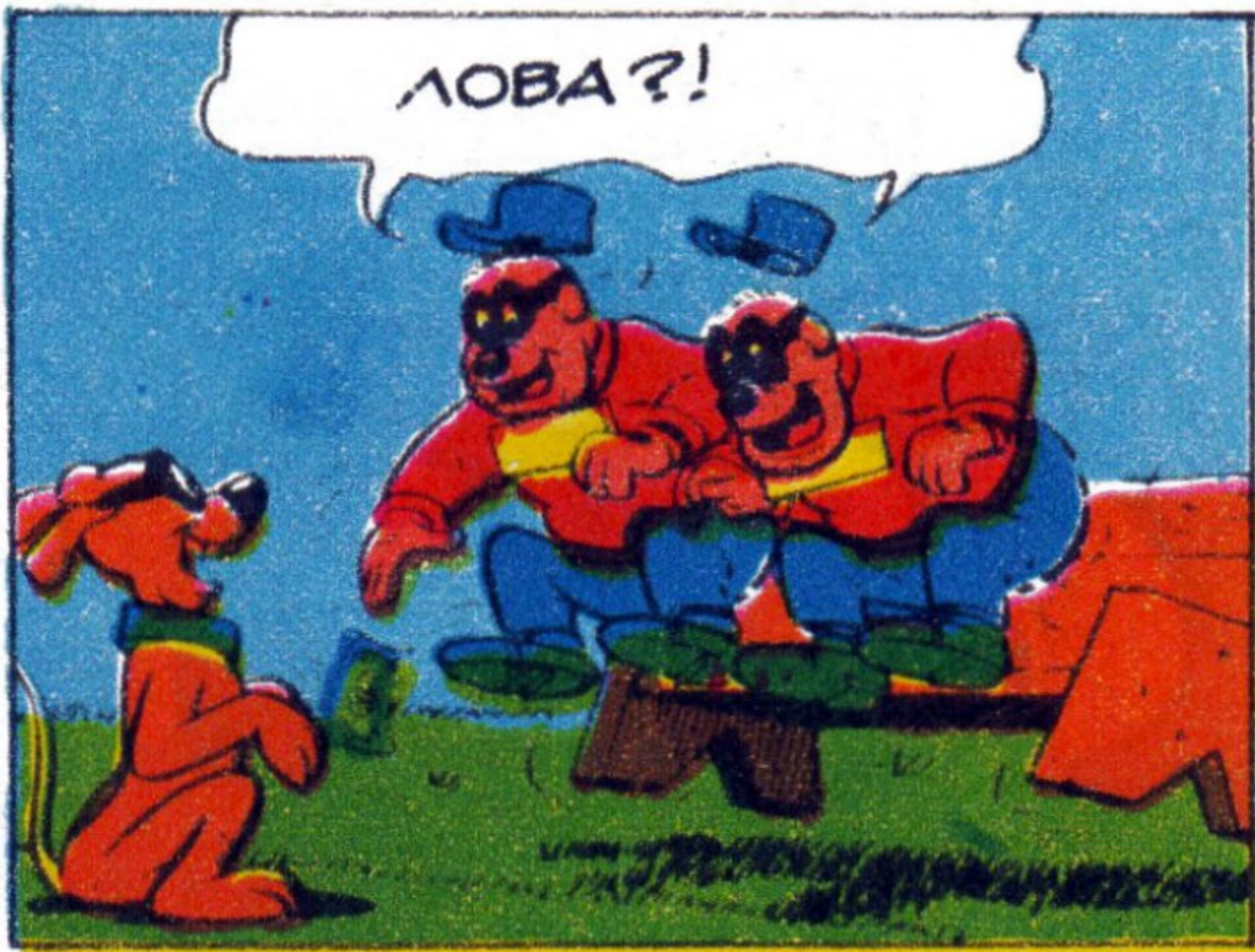
ТО МОРАМ ДА ВИДИМ! УЗЕС-
ТЕ ЛИ И ВИ КОЈУ ПАРУ?

НИСМО!

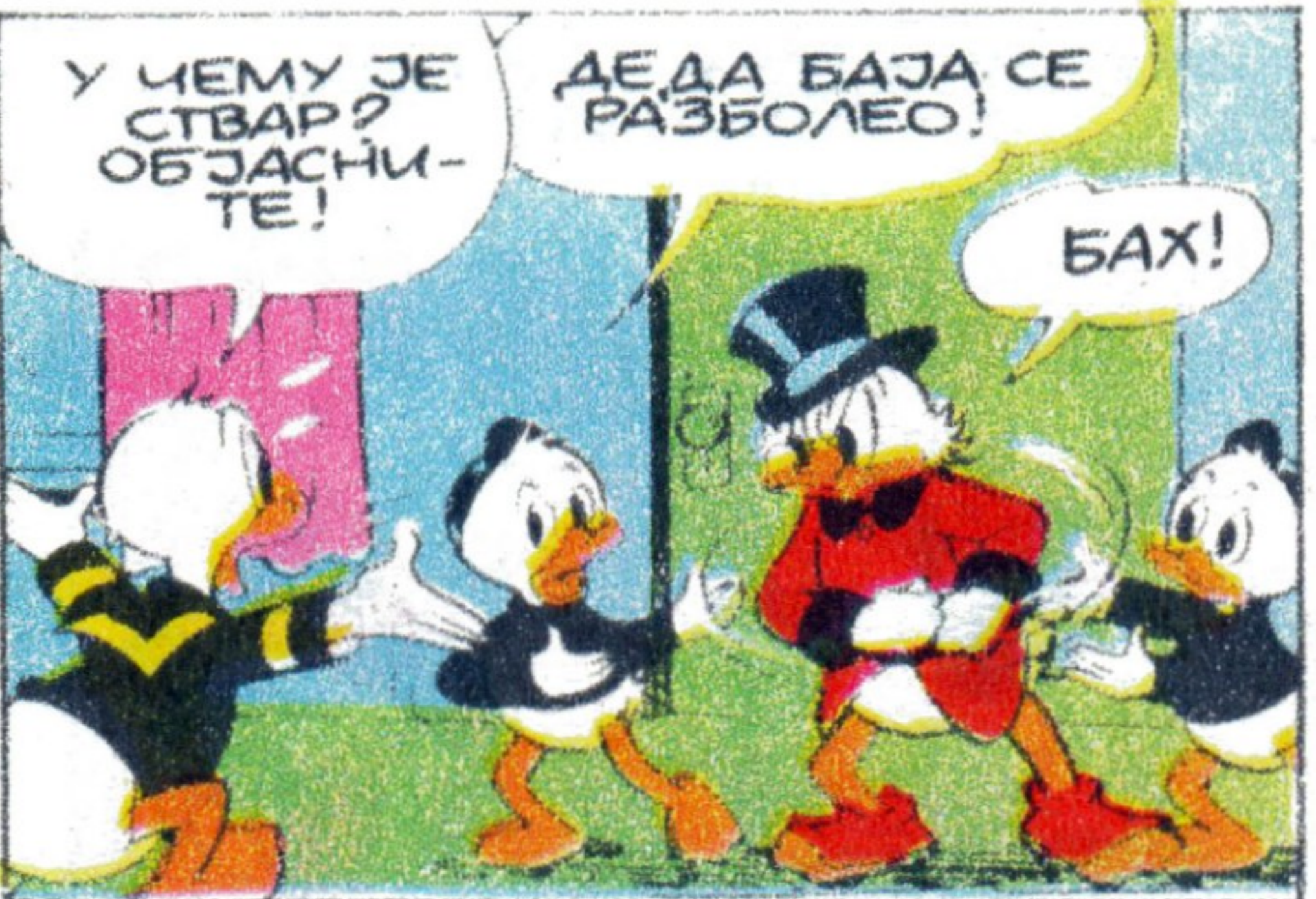
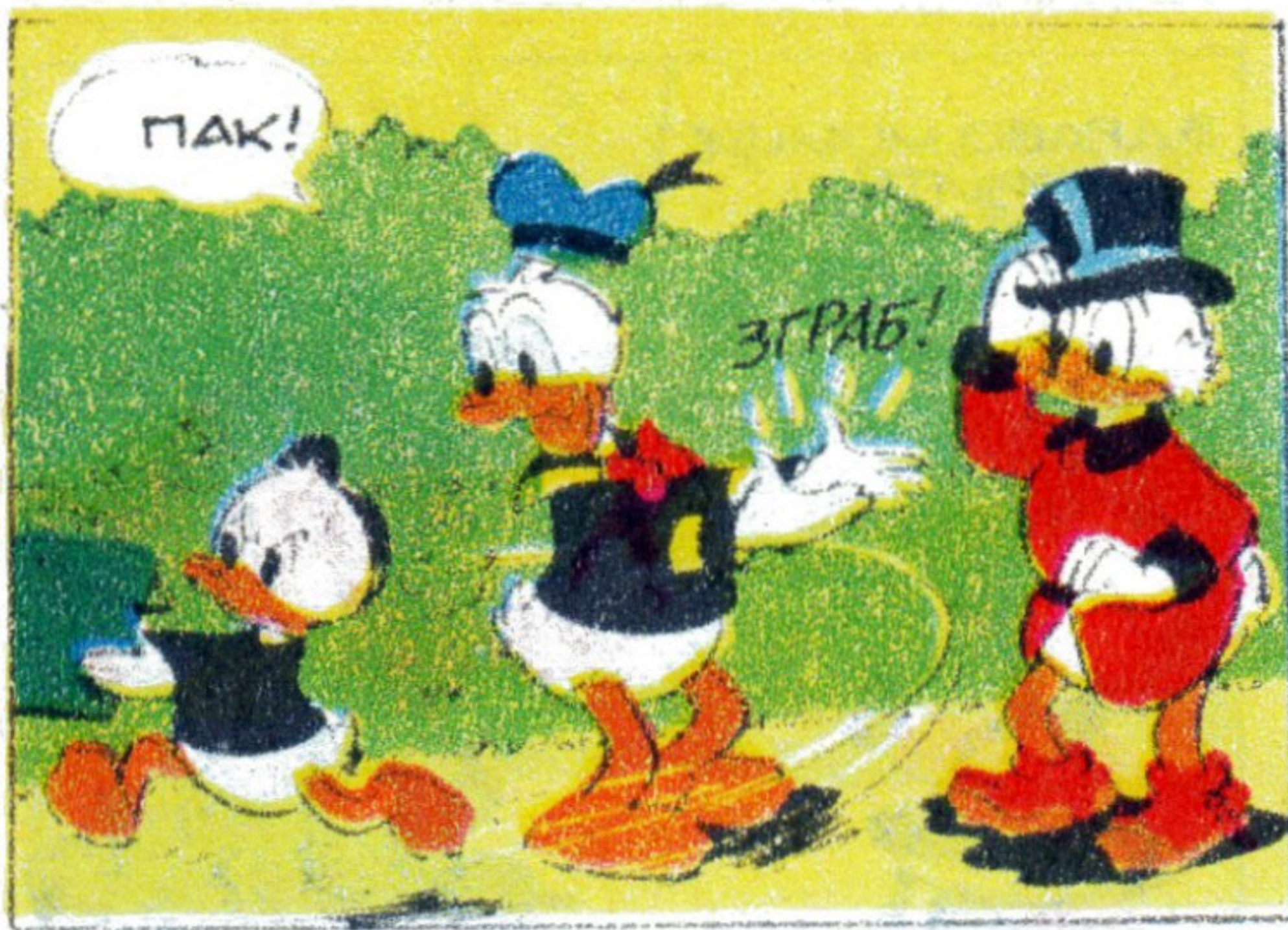

ГЛУПАНИ! ОВО ЈЕ НАША ЖИ-
ВОТНА ШАНСА! ОДОХ ЈА!

БОЛЕСТАН?! КАКО
СЕ САМО
УСУБУЈЕТЕ?!

ПАК! ШТА
ЈА ТО
ВИДИМ?

МОЈЕ ПАРЕ! ШТА
ОНЕ ОВДЕ РАДЕ?

ПРЕПОЗ-
НАЈЕМ СЕ-
РИЈСКЕ
БРОЈЕВЕ!

ДАО СИ МИ
ТЕ НОВИ
МИЦЕ
ПРЕ ПЕТ
МИНУТА!

ЈА ТИ ДАО СВЕ ОВО?!
ТИ МОРА ДА СИ СИШ'О
С УМА!

ОПЕТ ЈЕ
ОНАЈ
СТАРИ
БАЈА!

ДЕДА БАЈО, ДА ЛИ БЕШ
НАМ ПОВЕРОВАТИ АКО
ТИ ДАНО ЧАСНУ ИЗВИЈАЧ-
КУ РЕЧ ДА СИ ДЕЛИО
ПАРЕ?

ШТА? КАКО? УО, ПУСТИТЕ МЕ
ДА ЛЕГНЕМ ПА МИ ПРИЧАЈТЕ
ШТА СЕ ДОГОДИЛО!

И... ПА ТО ЈЕ НАЈНЕЗАМИСЛИВИЈА И
НАЈНЕВЕРОВАТНИЈА СТВАР
КОЈУ САМ ЧУО! ЈА ДЕЛИО
ПАРЕ?! ШТА СЕ ТО СА
МНОМ ДОГАЂА?

ЗНАМ САМО ДА САМ ЈУТ-
РОС ОТИШАО У КАНЦЕ-
ЛАРИЈУ И ДА САМ САД
ОВДЕ! НИМЕГ ДРУГОГ
СЕ ВИШЕ НЕ СЕЂАМ!

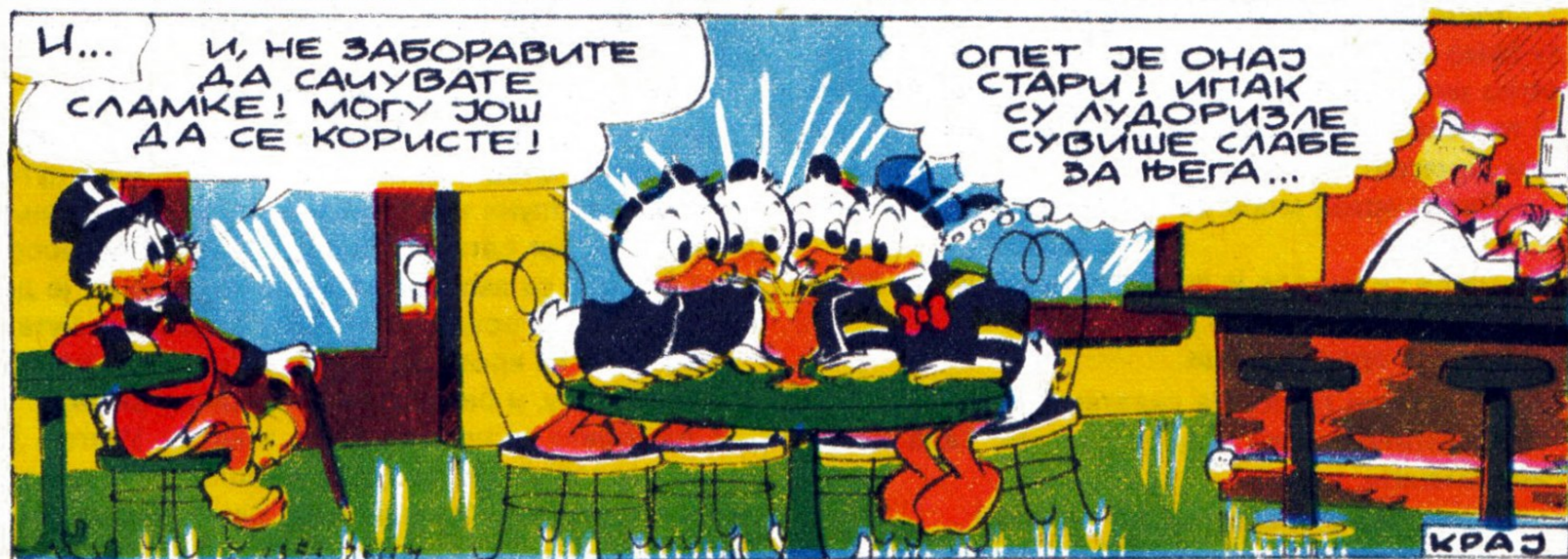

ЗИМСКИ РАСПУСТ

„Биће то другачије када пођеш у школу!”

Ово је била једна од оних реченица коју је Бода често слушао кад би нешто згрешио.

Због тога је са страхом очекивао шта ће се догодити када закорачи у велику, сиву зграду са много прозора, дугим ходницима и жестоком грајом која га је уплашила када је први пут ушао у своју будућу школу.

А први пут је ушао у школу када га је отац повео на тестирање. Педагог је рекао да ће све то потрајати више од пола сата. На чуђење оца и самог педагога, тестирање није било дуже од десетак минута.

Бода се досађивао одговарајући на бесмислена питања, као: каква је разлика између стакла и дрвета, и који је данас дан ако је јуче био петак а сутра је недеља?!

Када је са педагогом изишао у ходник, приметио је како је отац неочекивано пребледео.

„Зашто ли се уплашио?” – помислио је малишан.

– „Сигурно мисли како ће и њега да тестирају!”
– Ми смо завршили – рекао је педагог. – Он је изузетно интелигентан дечак, потпуно спреман за школу.

Касније, док су ишли према кући, Бода је упитао оца:

– Слушај, да ми кажеш нешто искрено?

– Зар сам те било кад обмануо? – Отац је био поносан на то што је са Бодом разговарао као са другом.

– Ниси, али хоћу да се осигурам за сваки случај. Можемо ли ми да разговарамо као мушкарац са мушкарцем?

– Нас двојица смо увек тако разговарали. Питај?

– Реци ми, молим те, јеси ли ме ти довео у школу само зато да би ти педагог рекао како сам изузетно интелигентан? Зашто ме ниси питао? Ја бих ти то рекао и сам. Ваљда ја најбоље знам колико сам паметан!

– Сваки првак мора да прође кроз тестирање.

– Зашто?

– Да би се видело је ли спреман за школу, да се утврди...

Дечак је прекинуо оца.

– То је мени глупо. Не схватам!

– Схватићеш када пођеш у школу. Тада ће се све изменити.

Отац је био у праву, али делимично!

У школи се Бода сјајно забављао: математика

није била тешка; у прво време имао је невоље са читањем, али је и то брзо прошло. Међутим, највише му је сметало да лепо пише.

– Зашто свако слово треба да буде исте величине? Зар то није глупо?!

– Зато што свако слово представља део неке речи – покушао је отац да разложно објасни законитости правописа. – Слова у речи треба да се слажу као што се слажемо ми у породици, а речи у реченици као што се слажу породице у нашем солитеру, а реченице у једном тексту треба да су сложне као што се слажу станари нашег солитера са осталим станарима у граду. Разумеш!

– Не разумем!

– Шта не разумеш? – отац је успешно прикривао нервирање.

– Па то: ако су слова као људи...

– Јесу!

– Зашто треба да буду исте величине када људи нису истог раста?!

Отац је изјурно на терасу. Дубоко је удисао ваздух и непрестано понављао: „Смири се, он је само дете! Смири се!”

У школи је било забавно и за време одмора. Наравно, све до оног тренутка док се међу прваке не умешају седмаци, као копци међу јато врабаца. Они се увек нешто праве важни и малишанима лупају чврге!

„Биће то другачије када пођеш у школу” – почело је да се заборавља јер Бода је већ неколико месеци био у школи. Време је брзо пролазило. Већ се размишљало о завршетку полугодишта и учитељ је редовно подсећао на обавезе за време школског зимског распуста.

„И он нас плаши, као што су то радили тата и мама са мном, пре него што сам пошао у први разред”.

Дакле време је пролазило све брже и брже.

Јуче, у понедељак, Бода се пробудио касније него обично. Отац и мати су били на послу и у кући је владао потпуни мук. Чуло се само откуцавање великог зидног сата. Погледавши у правцу часовника Бода је са запрепашћењем утврдио да је до почетка часова остало још само двадесет минута.

Скочио је из кревета, обукао се наврат – нанос, зграбио торбу, и без доручка одјурио у школу.

Страховито се плашио да не закасни. Учитељ је стално говорио да се ђаци најбоље показују на малим стварима. Закашњавају само они који су немарни.

Када је стигао до школе, очи су му се испуниле сузама.

Школско двориште је било празно.

Ни једног јединог ученика нигде на видику.

Једина особа која се могла видети била је теткица која је прала степениште и певушила.

Угледавши Боду, са повеликом торбом на леђима, рекла је: – Шта је мали? Шта хоћеш?!

Боја њеног гласа још више је уплашила дечака.

– Наравно, ни првака!

– А ни оног дечака који седи са мном у клупи! – Толико се био преплашио да је заборавио име свог „пара“.

– Ни њега.

– Сви су ушли?!

Неколико тренутака теткица је зачуђено пиљила у Боду. Затим је, подбочивши се, прснула у грохотан смех.

– Теткице, нема ниједног ђака? – промуцао је малишан.

– Нема.

– Ни првака?

– Шта је теби, дете? – тресла се жена од смеха.
– Нико није ушао. Данас је понедељак! Почео је зимски распуст!

Верослав Ранчић

Микијев ЗАБАВНИК 23

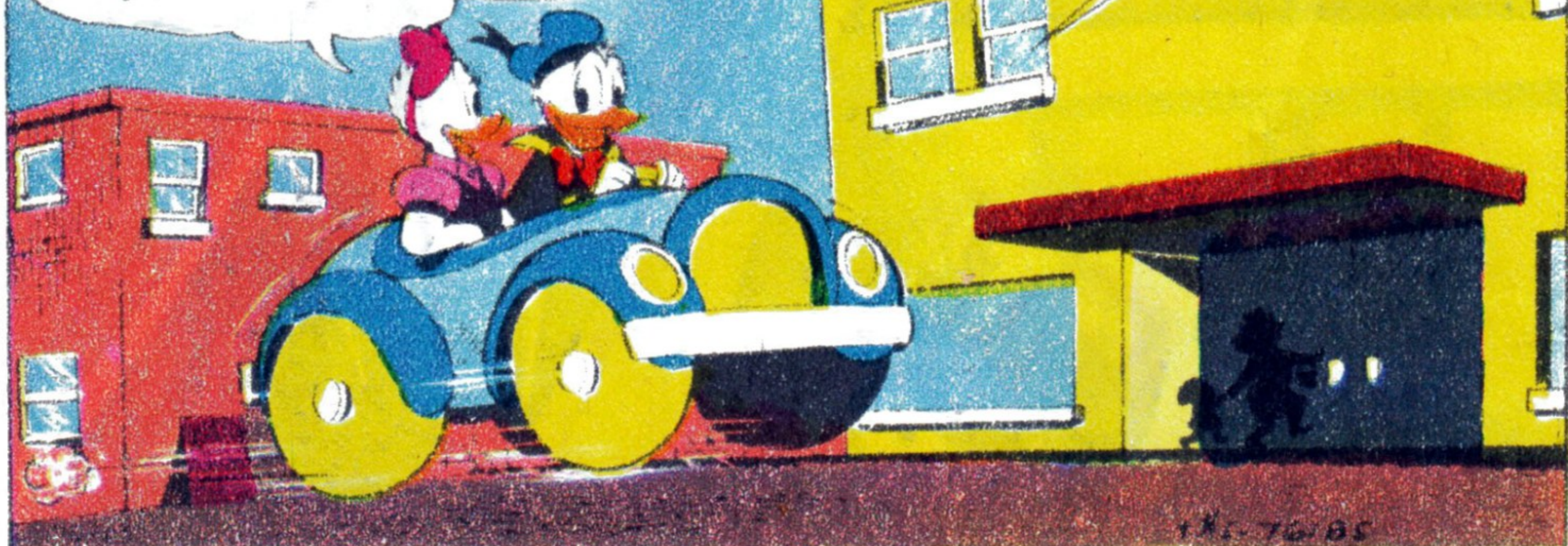
Пата:

Звојник

ОД ДАНА КАДА СУ ЈЕ ИЗАБРАЛИ
ЗА ПРЕДСЕДНИЦУ ПАТКОВГРАД-
СКОГ ЖЕНСКОГ УДРУЖЕЊА, ПАТА
ЈЕ УЖАСНО ЗАУЗЕТА...

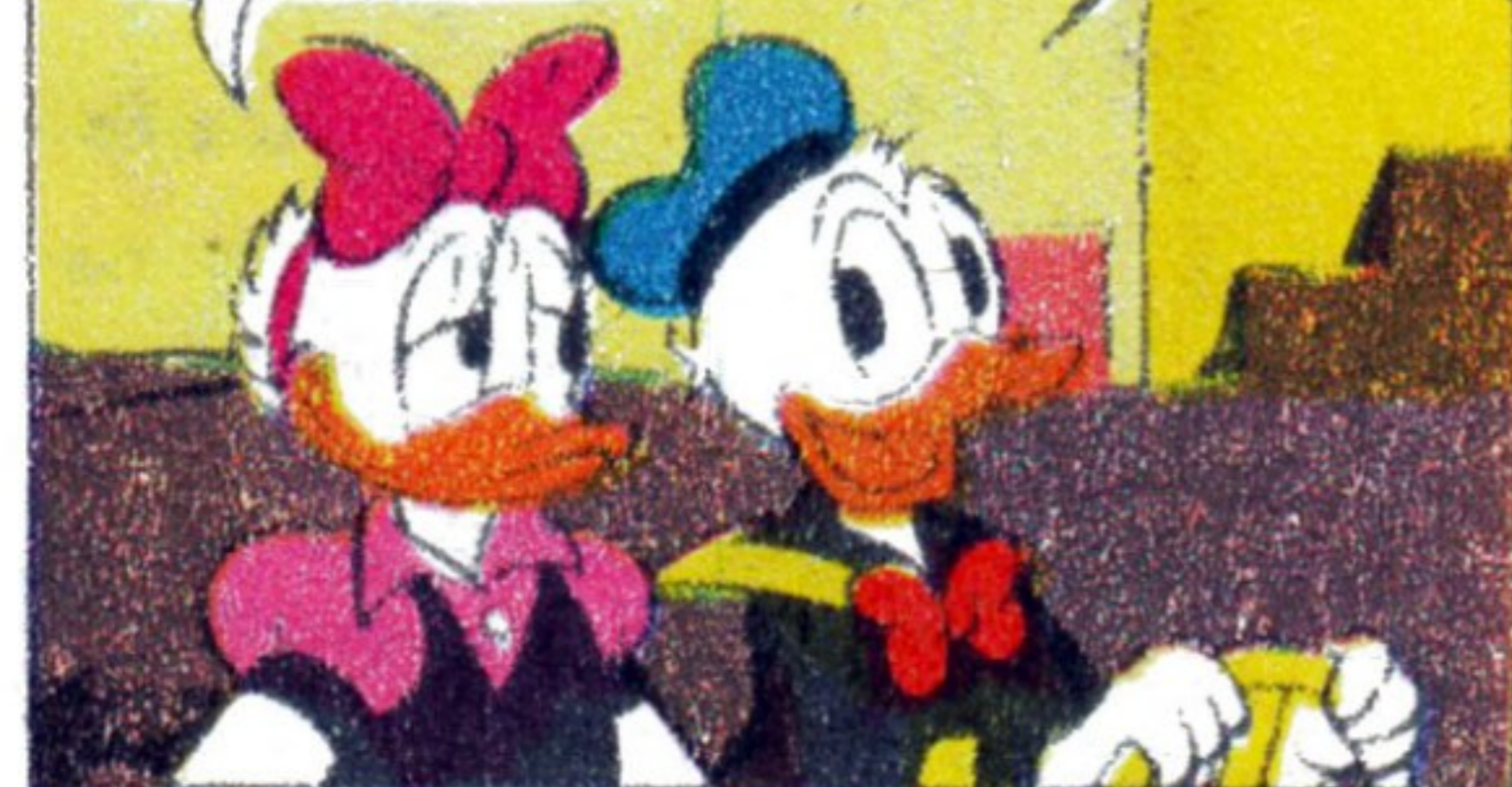
ДА НЕМА ТЕБЕ, ПАЈО, КО
ЗНА ДА ЛИ БИХ СВЕ ОВЕ
СИЛНЕ ПОСЛОВЕ УСПЕЛА
ДА ОБАВИМ!

МЕНИ ЈЕ
ЗАДОВОЉСТВО
ДА ТИ БУДЕМ
ОД КОРИСТИ!

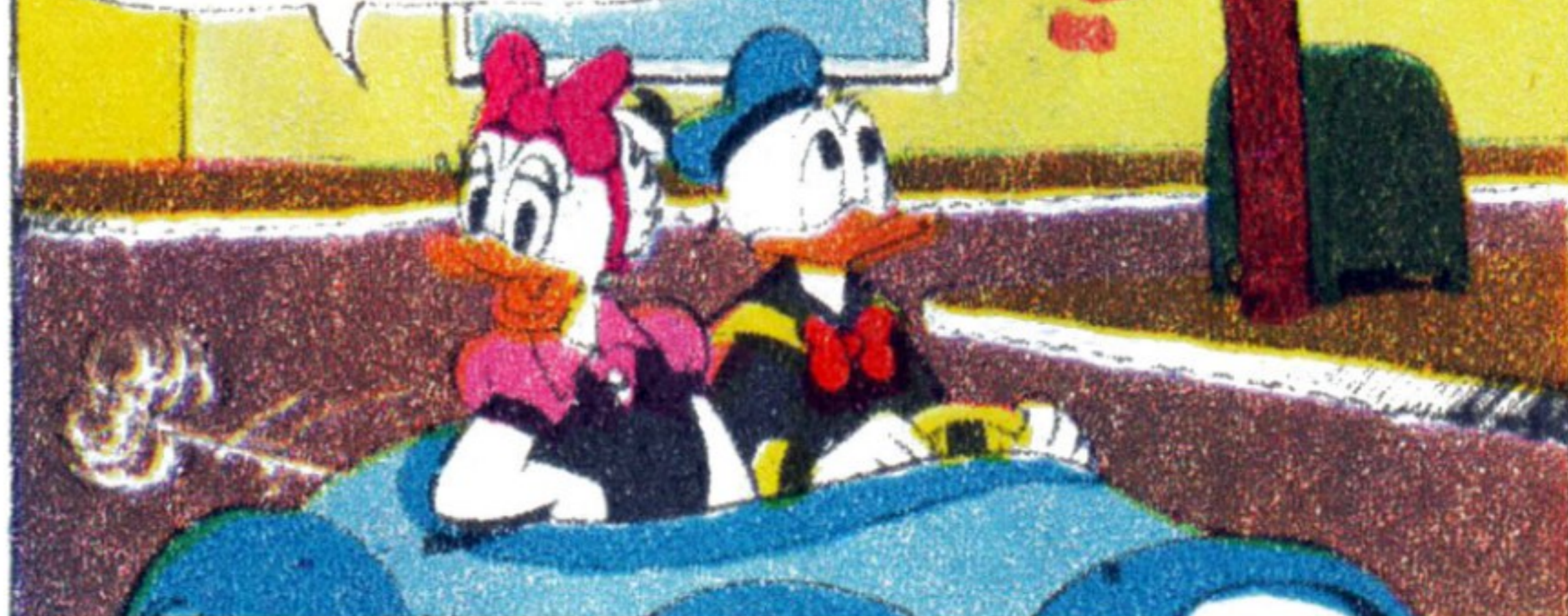
ТИ СИ МОЈА ПРВА ДЕ-
ВОЈКА ПА ЈОШ ПРЕД-
СЕДНИЦА! ЛУДО!

ЛАСКАВЧЕ
ЈЕДАН!

ШТА ИМАШ СЛЕДЕБЕ У ПЛАНУ?

ПАЈО, МОЛИМ ТЕ,
СМЕСТА СТАНИ!

БАШ ОВДЕ?

НЕ, МАЛМИЦЕ
ДАЉЕ!

ЕНО ГОСПА ЈАНОРЛИККЕ! МОРАМ
С ЊОМ НЕШТО ДА СЕ ДОГОВОРИМ
ОКО ВЕЧЕРАШЊЕГ ПРЕДАВАЊА!

ПРЕДАВАЊА?!

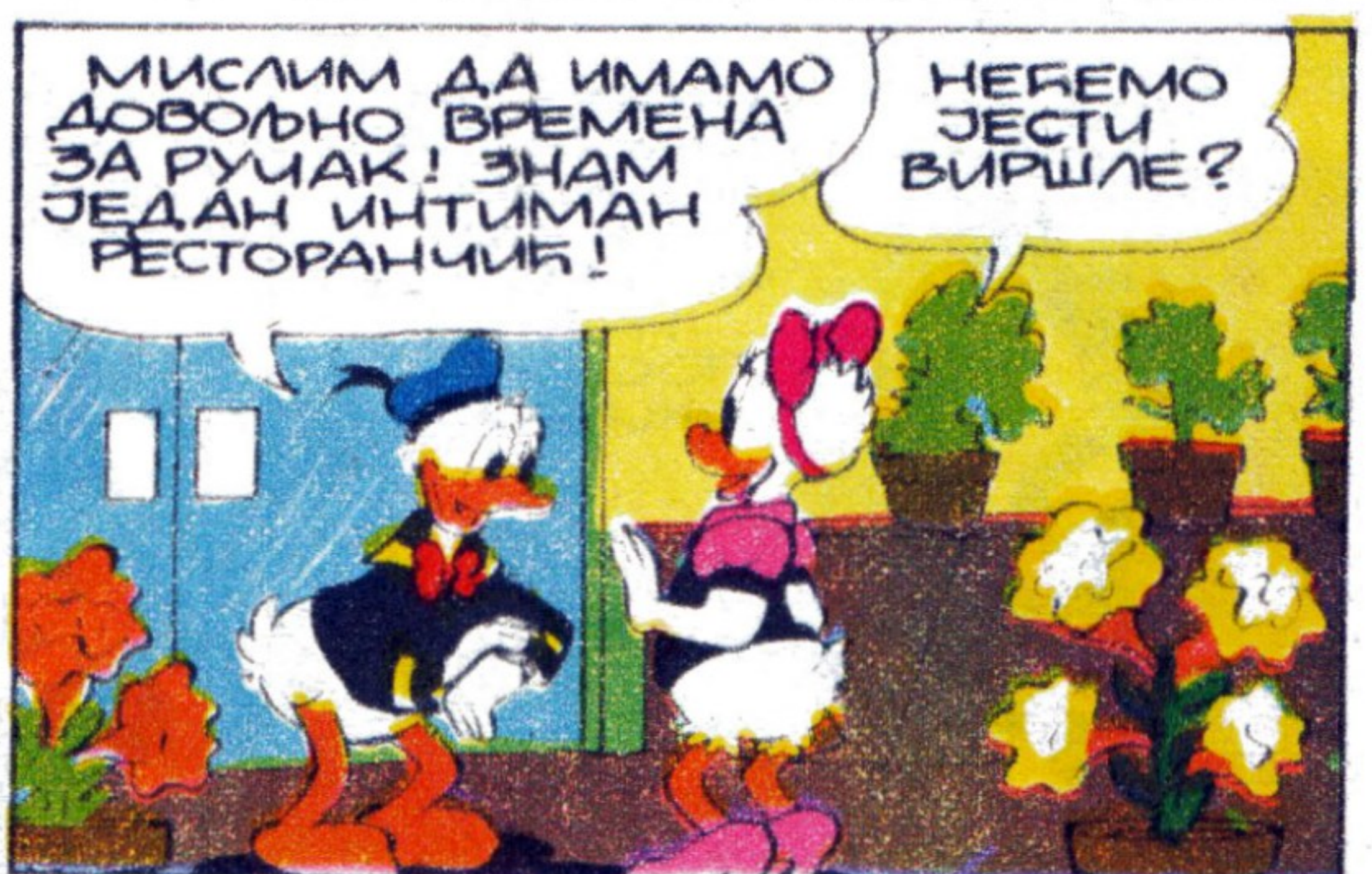

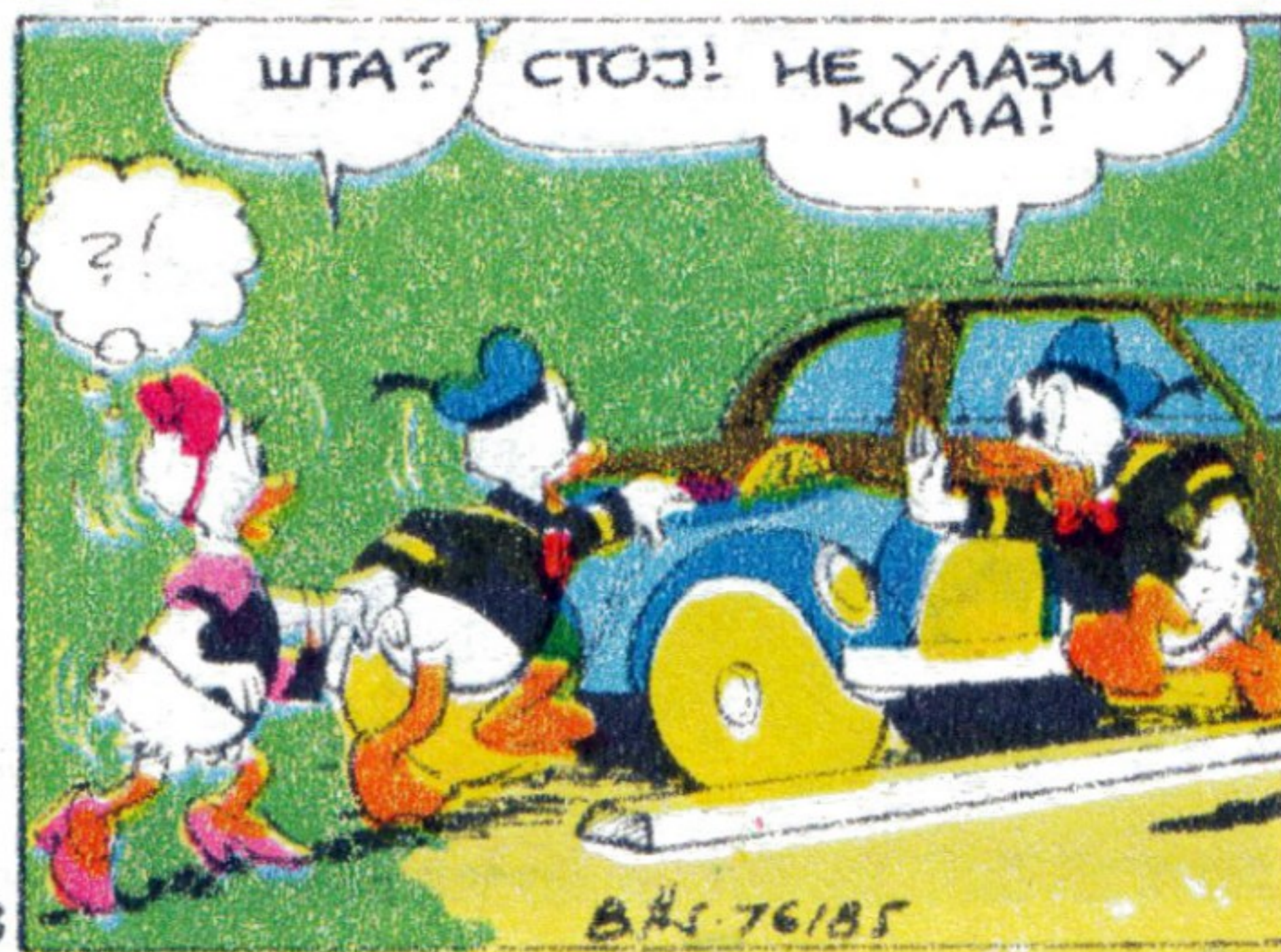

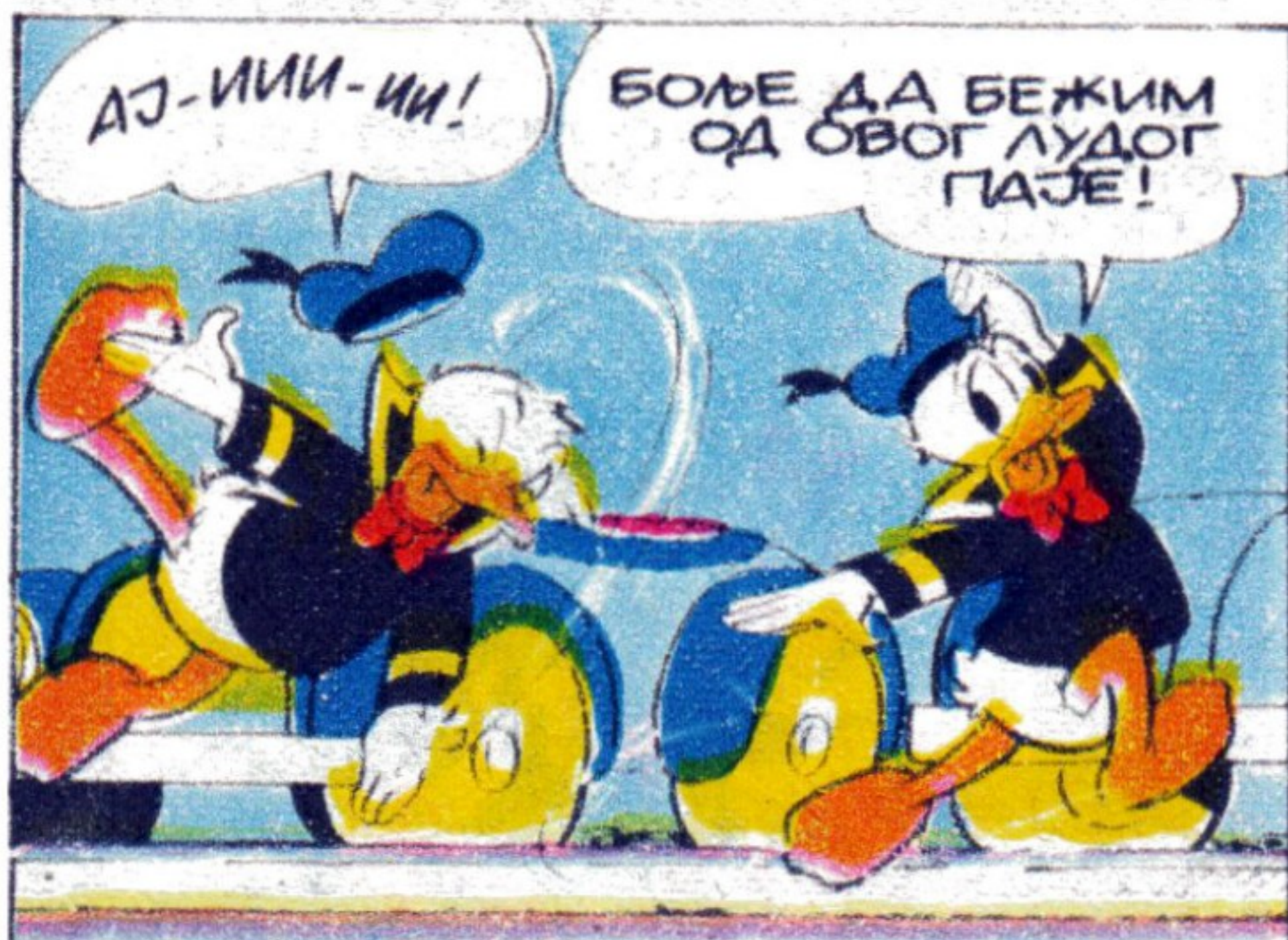

КРАЈ

ЦИК и
ЦАК

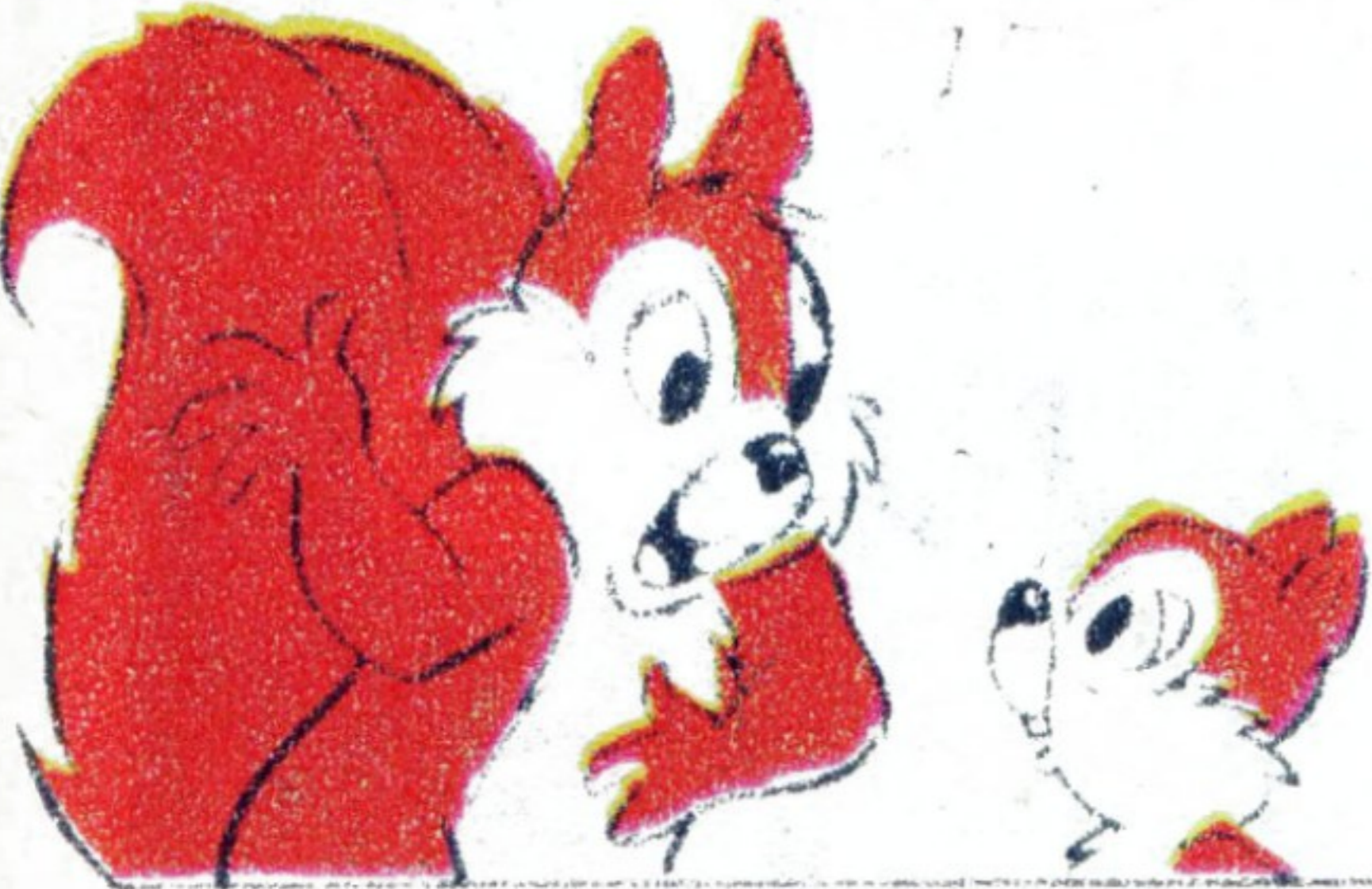
НЕЗВАННИ ГОСТ

ЗАР ДАМА ТО ДА РАДИ?

АЛИ, ИДЕЈА ЈЕ ДОБРА!
ХАЈДЕ, КРЕЊИТЕ!

ЧЕКАЈ,
ПОДА-
КО!

ЈА ОСТАЈЕМ
ОВДЕ, А ВАМА
ПОКЛАЊАМ
МОЈЕ
ДРВО!

НАМА?!

ОИЈУУУ!

ПА РЕКЛА
СИ ДА НЕ
ВАЂА!

СРЕДИТЕ ВИ
ТО! ТАКО СТЕ
СНАЖНИ!

ОХ...

...ДА!

ШТА
МИС-
ЛИШ-
ЦИК?

ПА, ЈЕСТЕ!
ЈАКИ
СМО!

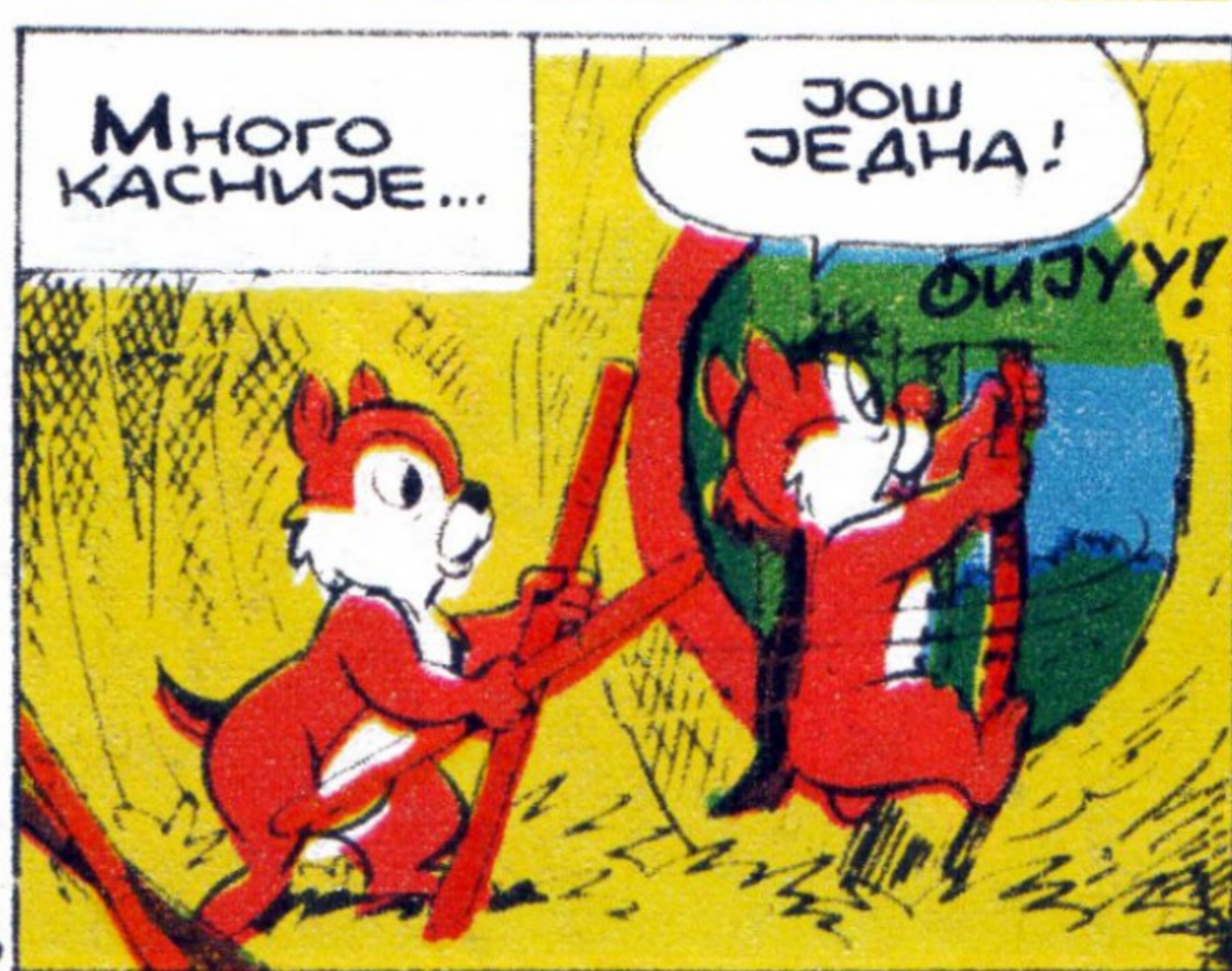
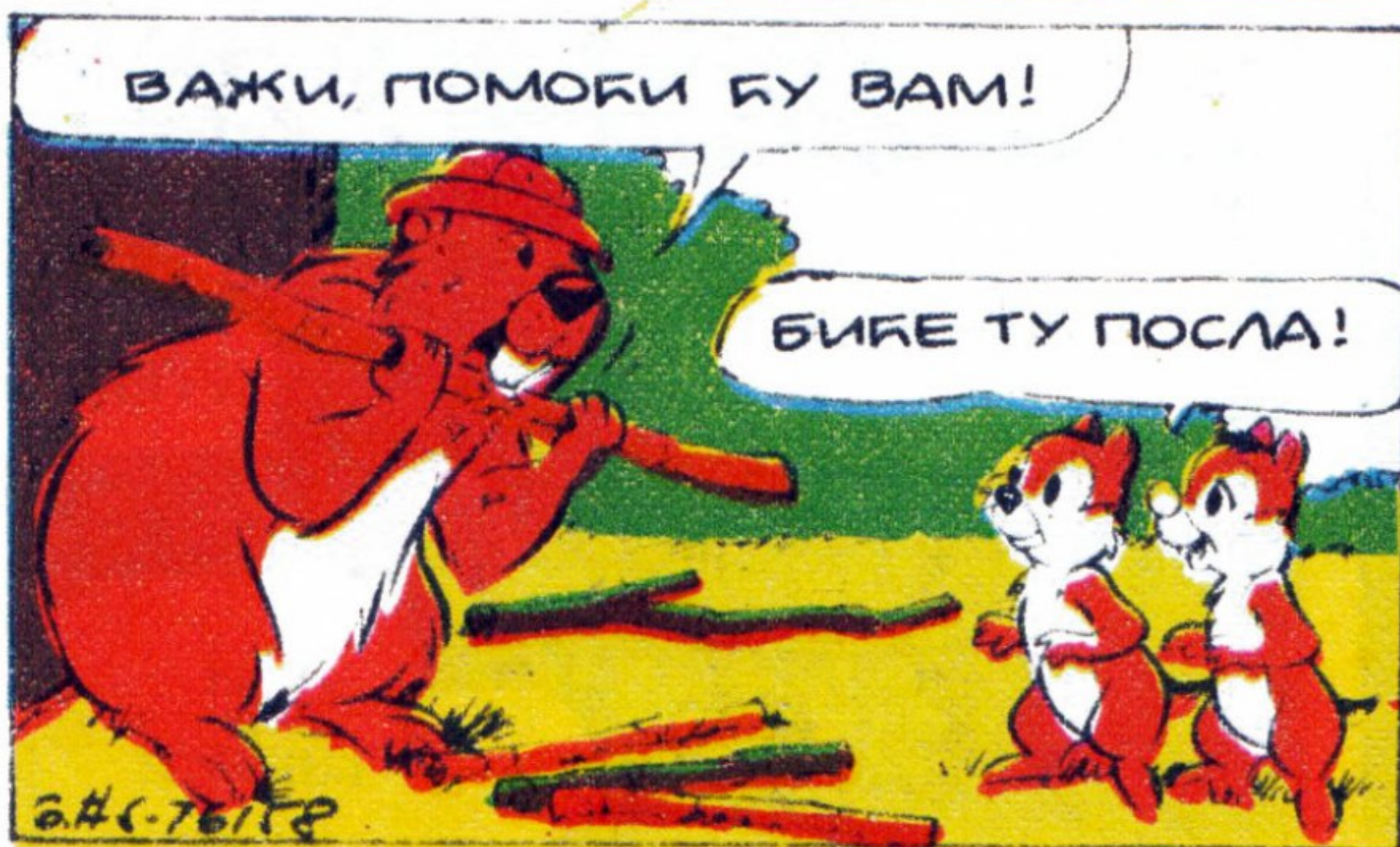
БОЦО, ГДЕ ТИ ЈЕ ДРВО?

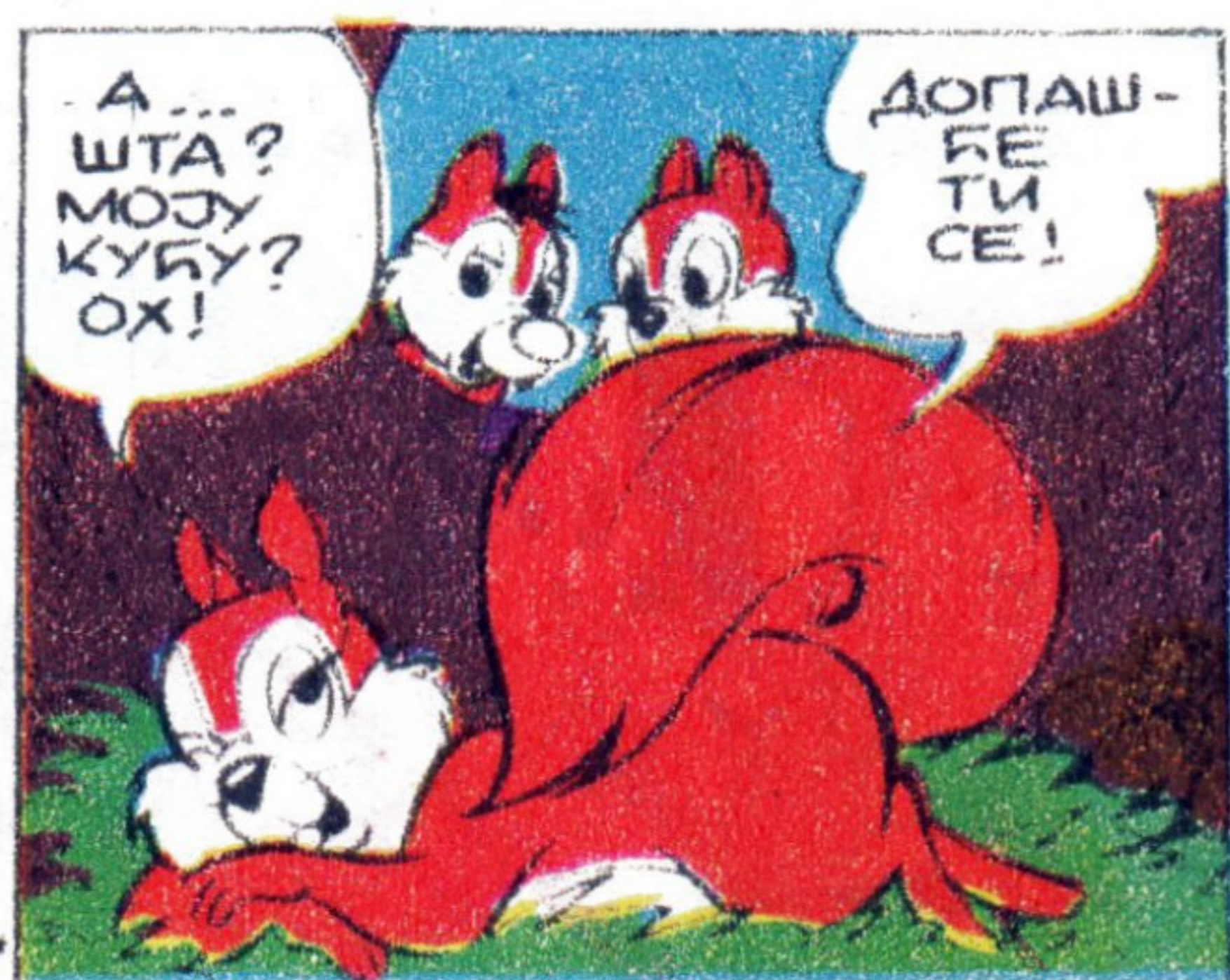

НА КРАЈУ ШУМЕ! ВЕЛИКО
ЈЕ И ИМА
ПРОЗОРЕ!

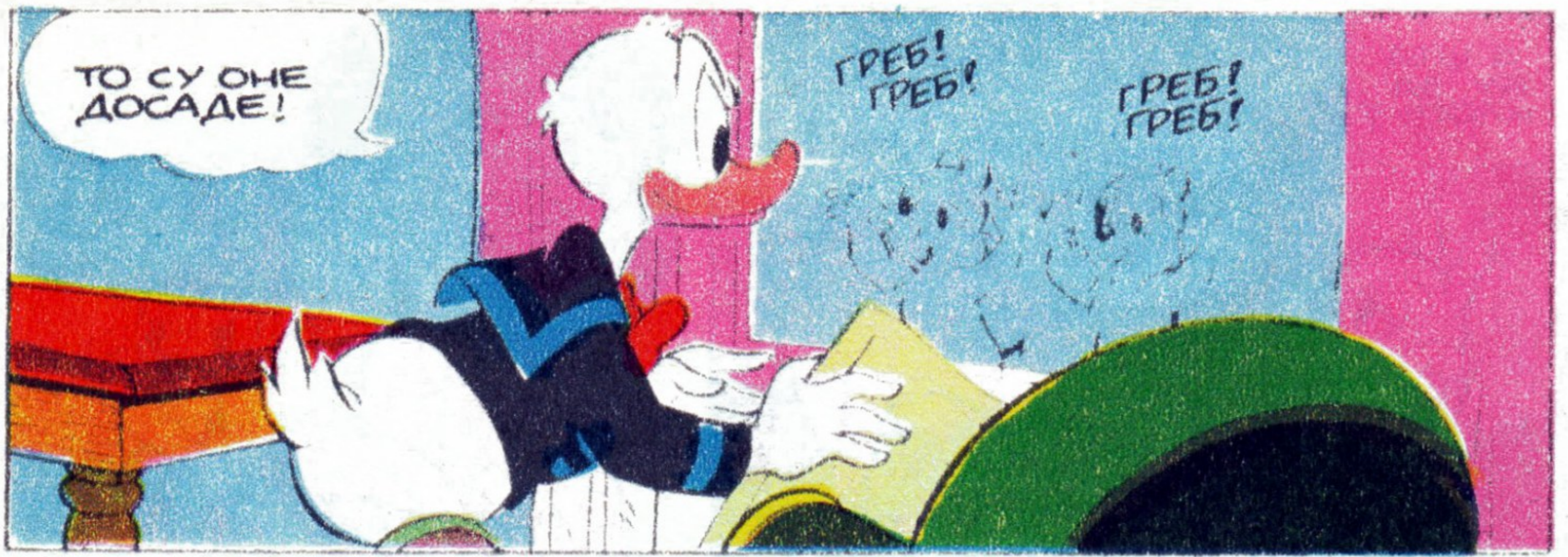

ЕВО ИХ!

ВИДИ
ОВО!

А? КАКО?

ОИЈУ!

ИЗВОЛ' ТЕ,
ДРУГАРИ!
БИЋЕ
ДОВОЉНО
ЗА ЦЕЛУ
ЗИМУ!

ДОГОДИНЕ СЕ
МАЊЕ ИГРАЈТЕ
ПА ЋЕ БИТИ
ЗИМНИЦЕ!

АУ! ШТА ЈЕ
КЛОПЕ!

АЛ' САД ПАЈА МИСЛИ
ДА СМО ЛЕНЧУТЕ!

НИЈЕ ВАЖНО! ХАЈДЕ
ДА УБАЦИМО
ОВЕ ОРАХЕ!

МНОГО,
МНОГО
КАСНИЈЕ...

КАКАВ
ТЕЖАК
ДАН!

А САД
КУБИ!

КОД
КУБЕ...

РОБАКО!
САД
ИМАШ
ЗИМНИЦУ!

МО-
ЖЕШ
КУБИ!

ОД ТАЧКЕ ДО ТАЧКЕ

ПИНГВИН КИЦОШ

Пингвин са слике,
кицош је без прилике.
Воли да буде леп кад му чукне

па нек цео пингвински свет од
муке пукне!

Пред чим се то наш пингвин удешава,
сазнаћете ако спојите оловком тачке
по реду.

WALT DISNEY

ШИЛО: МНОГО ЗВУЧАН САН

